

สุชีวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ ป็น 'วิศวกรไทย' รับผิดชอบต่อ

สัมภาษณ์พิเศษ

ต้องยอมรับว่าศักยภาพของวิชาชีพ วิศวกรรมของไทยไม่เป็นรองใคร เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน อย่างเต็มตัวในปี 2558 "วิศวกรไทย" ควรปรับตัวอย่างไรเพื่อรับมือกับการแข่งขัน ขณะเดียวกันก็แสวงหาโอกาสและช่องทาง ตลาดจากศักยภาพและความเชี่ยวชาญ ที่มีอยู่

"ประชาชาติธุรกิจ" มีโอกาสสัมภาษณ์ ศาสตราจารย์ ดร.สุชีวีร์ สุวรรณสวัสดิ์ นายกลสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.) และคุณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เกี่ยวกับทิศทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับ คุณภาพวิชาชีพวิศวกรไทยให้ก้าวขึ้นไป อีกขั้นหนึ่ง

ดร.สุชีวีร์กล่าวว่า จากอดีตถึงปัจจุบัน วสท.ถือเป็นเสาหลักของชาติ และมีบทบาท สำคัญทางด้าน "วิศวกรรม" ในส่วน ของ วสท.นั้นปัจจุบันองค์กรก้าวเข้าสู่ ปีที่ 71 แล้ว โดย วสท.ทำหน้าที่เป็น ผู้ประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน ทั้งในเชิงวิชาการ วิชาชีพ

ขณะเดียวกันก็มีส่วนสำคัญในการ นำเสนอแนวคิดมุมมองทางด้านวิศวกรรม รวมทั้งป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

รหัสข่าว: C-140630023175 (28 มิ.ย. 57/08:22) www.pnn.go.th ข่าวนี้ยังมีข้อมูลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทยเผชิญ โดยอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาชีพนี้ อาทิ การป้องกันแก้ไขปัญหาหน้าท่วม การบริหารจัดการน้ำ การลงทุนก่อสร้างโครงการ โครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงการระบบรางต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและการดำเนินชีวิตของประชาชน

น่าเสียดายที่เวลานี้บทบาทประเทศไทย บางด้านถูกหลาย ๆ ประเทศแซงหน้าไป โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านซึ่งพยายาม ผลักดันตนเองให้ก้าวหน้า เห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในรอบหลายปีที่ผ่านมา เช่น มาเลเซีย ดำเนินนโยบายอย่างจริงจังในการพัฒนาด้านการศึกษา เสถียรภาพทางการเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเมียนมาร์เริ่มรุกหนักกับการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ส่วนอินโดนีเซีย มีแนวโน้มว่าจะก้าวล้ำไทยในอีก 5 ปีข้างหน้า หากประเทศไทยยังนิ่งเฉยและไม่ยอมเปลี่ยนทัศนคติในเชิงลบ

ดร.สุวัชรวิทย์กล่าวว่า "ทัศนคติเชิงรุก" ถือเป็นสิ่งที่ประเทศไทยยังไม่สามารถทำได้ และจำเป็นต้องเรียนรู้ ขณะที่ประเทศอาเซียนพยายามเปลี่ยนแปลงและรุกมากขึ้น แม้ไทยจะประกาศเตรียมความพร้อมกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายใต้วางใจว่ามีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เหนือชาติอื่น ๆ แต่ท้ายที่สุดแล้ว ยังคงมีคำถามตามมาว่า "ทำไม?" ประเทศไทยจึงเป็นเพียงชาติที่มี "ทัศนคติเชิงรับ" มากกว่ารุก นั่นหมายถึงการเตรียมพร้อมที่จะเป็น "ลูกจ้างมากกว่านายจ้าง" นั่นเอง

ยิ่งกว่านั้น ค่านิยมที่มาจากครอบครัวยุคใหม่ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ที่พยายาม ผลักดันการเรียนรู้เพิ่มเติมทางด้านภาษาต่างประเทศมากกว่าคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเออีซี ในมุมมองของตนถือเป็นเรื่องที่น่าผิดหวัง ผลการสำรวจล่าสุดพบว่าการศึกษาของไทยในวิชาคณิตศาสตร์ อยู่อันดับที่ 78 ของโลก ทั้งที่ความเป็น

จริงแล้ว 2 วิชาดังกล่าวถือเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพของประเทศในอนาคตได้ ดังนั้นหากเราปล่อยให้เด็กไทยอ่อนคณิตศาสตร์ ประเทศไทยก็อาจต้องกินน้ำได้คอกประเทศอื่น

มีการยกตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบการศึกษาว่า "ประเทศมหาอำนาจในเอเชีย-แปซิฟิกอย่างจีน หรือประเทศญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ แม้ประชากรส่วนใหญ่จะอ่อนด้อยในเรื่องของภาษาต่างประเทศ แต่เพราะเหตุใดจึงสามารถเป็นชาติที่มีระบบเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งได้ ขณะที่หลายประเทศในทวีปแอฟริกาที่มีความสามารถพูดได้หลากหลายภาษา หรือ 4-5 ภาษา กลับเป็นชาติที่ติดอันดับประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก

ฉะนั้นการใส่ใจภาษาต่างประเทศถือเป็นสิ่งที่ดี แต่การจัดลำดับความสำคัญของวิชานั้น ระบบการศึกษาควรพิจารณา และปฏิรูปใหม่ โดยให้ความสำคัญกับวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์มากขึ้น

นอกจากนี้ ระบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) ของไทยถือว่าค่อนข้างแย่ในมุมมองของ ดร.สุวัชรวิทย์ เพราะประเทศไทยยังไร้ประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะผู้นำประเทศในแต่ละสมัยต้องใส่ใจในโครงการดี ๆ มาต่อยอด มากกว่าการเริ่มต้นโครงการใหม่ ๆ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยสลัดทิ้งโครงการเดิมก่อนหน้าทั้ง ๆ ที่ยังไม่เสร็จสิ้น โดยเฉพาะโครงการที่มีส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดการพัฒนาของประเทศ จุดสำคัญนี้เองที่สะท้อนให้เห็นถึงการทำงานที่ไม่เป็นระบบ และขาดการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างจริงจัง ทั้ง ๆ ที่ ประเทศไทยจะสามารถพัฒนาแบบก้าวกระโดดได้ ถ้าหากมีการพัฒนาเชิง "บูรณาการ" คือ ทำทุกอย่างให้เสร็จโดยสมบูรณ์

หากประเมินศักยภาพของด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทย ต้องยอมรับว่ามีความได้เปรียบและสามารถเทียบเคียงกับชาติเพื่อนบ้านได้ ดร.สุวัชรวิทย์มองว่า วิศวกรรมโยธา และวิศวกรรมยานยนต์

เป็นตลาดอุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นที่สุด และมีศักยภาพเพียงพอต่อการแข่งขันในเวทีโลกได้ เพียงต้องการโอกาสเพื่อแสดงความสามารถได้อย่างเต็มเปี่ยมเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม นำเศรษฐกิจที่ระบบการพัฒนาประเทศทั้งจากภาครัฐและเอกชน ส่วนใหญ่ไม่เคยผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยให้มีความสามารถด้านการผลิตและสร้างสรรค์สินค้าได้เอง ตัวอย่าง การผลิตรถยนต์เพื่อการส่งออกนั้น ส่วนประกอบต่าง ๆ เกือบทุกชิ้นล้วนนำเข้าจากต่างประเทศ มากกว่าที่จะส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างผลผลิตได้เอง

สำหรับการก้าวเข้าสู่เออีซี การมีทัศนคติในเชิงลบเนื่องจากหวั่นว่าจะถูกแย่งงานจากชาวต่างชาติ แต่ไม่เคยคำนึงว่างานแต่ละประเภทนั้นชาวต่างชาติจะเข้ามาได้ก็ต่อเมื่อสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ยังขาดแคลน และคนไทยไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ถูกต้องเนื่องจากภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน การปรับตัวและพัฒนาเพื่อยกระดับวิชาชีพของตนเองให้แข่งขันกับต่างชาติได้น่าจะเป็นเรื่องที่ดีกว่า

จึงเห็นด้วยกับ "การปฏิรูปประเทศ" และถือเป็นโอกาสอันดีและสมควรต่อเวลาในการยกเครื่องทั้งระบบ โดยตั้งเป้าหมายอนาคตของประเทศให้ชัดเจนว่าจะมุ่งไปทิศทางใด ขณะเดียวกันก็ต้องกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนแน่นอน และปรับเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติให้เป็น "เชิงรุก" มากขึ้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า